

Sygnatura akt VI Ka 1144/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **14 lutego 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Arkadiusz Łata

Sędziowie SSO Kazimierz Cieślukowski (spr.)

SSO Marcin Mierz

Protokolant Aleksandra Studniarz

przy udziale Elżbiety Ziębińskiej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2014 r.

sprawy **skazanego D. B. syna M. i K.,**

ur. (...) w R.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 4 września 2013 r. sygnatura akt II K 664/13

na mocy art. 437 kpk i art. 438 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Zabrze do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 1144/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zabrze z wniosku skazanego D. B. prowadził postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego, obejmującego kary orzeczone wobec tego skazanego prawomocnymi wyrokami. W wyroku łącznym z dnia 4 września 2013 r. Sąd I instancji uznał, że zachodzą podstawy do orzeczenia wobec skazanego dwóch kar łącznych pozbawienia wolności.

Połączył zatem kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 27 października 2009 r. sygn. VI K 952/09,
2. Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 31 maja 2011 r. sygn. VI K 917/10.

Łącząc kary jednostkowe orzeczone tymi wyrokami Sąd I instancji orzekł wobec skazanego karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat.

Połączył też kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 11 maja 2012 r. sygn. VI K 93/12,
2. Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 26 lipca 2012 r. sygn. II K 217/11.

Łącząc kary jednostkowe orzeczone tymi wyrokami Sąd I instancji orzekł wobec skazanego karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy.

Na poczet orzeczonej kary łącznej Sąd zaliczył skazanemu okresy w jakich odbywał kary orzeczone tymi wyrokami.

Sąd umorzył postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 28 stycznia 2013 r. sygn. II K 1238/12 a skazanego zwolnił z kosztów sądowych, którymi obciążył Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku Sądu Rejonowego apelację osobistą wniósł skazany, zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze. Utrzymywał, że Sąd I instancji orzekł karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, nie analizując jego sytuacji rodzinnej oraz finansowej, które miały decydujący wpływ na charakter popełnianych przestępstw. Wskazał, że opinia zakładu karnego się zdezaktualizowała.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Sąd I instancji objął swoimi rozważaniami wszystkie kary orzeczone wobec skazanego. Prawidłowo też ustalił istnienie zbiegów przestępstw. Jednak ze względu na zmiany w prawie materialnym, które nastąpiły po wydaniu wyroku łącznego i idące w ślad za nimi postanowienie Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 9 listopada 2013 r. sygn. VI Ko 264/13 wyrok łączny stał się sprzeczny z prawem materialnym, choć w najmniejszym stopniu nie wynika to z uchybienia Sadu Rejonowego w Zabrze w niniejszej sprawie. Mocą wskazanego wyżej postanowienia czyn, za który orzeczono karę pierwszym chronologicznie wyrokiem stał się wykroczeniem a tym samym wyrok ten nie mógł być wyznacznikiem zbiegu przestępstw. Teraz pierwszym chronologicznie wyrokiem jest wyrok Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 31 maja 2011 r. Już pierwszy rzut oka na wyroki przekonuje o tym, że zbiegi przestępstw będą się kształtować zupełnie inaczej, niż ustalił to Sąd I instancji. Dokonanie koniecznych zmian przez sąd odwoławczy oznaczałoby w istocie zawężenie postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego do jednej tylko instancji, co w sposób oczywisty redukuje do minimum uprawnienia stron. Dlatego zaskarżony wyrok musiał zostać uchylony a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania.

Na marginesie należy wskazać, że punkt 1 zaskarżonego wyroku łącznego jest całkowicie zbędny. O utracie mocy orzeczenia o karze łącznej decyduje wydanie nowego wyroku łącznego (art. 575 § 2 kpk) a nie orzeczenie Sądu o „rozwiązaniu kary łącznej”. Trzeba też wskazać, że w komparycji wyroku łącznego Sąd Rejonowy w Zabrze zaciemnił obraz dotyczący kar jednostkowych orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 26 lipca 2012 r. Z drugiej strony opisywanie poszczególnych wyroków zawiera elementy z punktu widzenia orzekania w przedmiocie wyroku łącznego zbędne (np. obowiązek naprawienia szkody czy dozór kuratora).